

174

«Μετανοήσατε, οι πεπλανημένοι, ἐπιστρέψετε τῇ καρδίᾳ».

(Ησαΐας 46,8)

«Εὐέλπιδας ἐποίησας τούς υἱούς Σου, διτὶ δίδως ἐπὶ ἀμαρτήμασι μετάνοιαν».

(Σοφ. Σολομ. 12,19)

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (ΜΟΝΗ ΠΕΤΡΑΚΗ)

ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 72-112

ΕΤΟΣ Γ'. |

ΑΘΗΝΑΙ, 13 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1955

ΑΡΙΘ. 7 (94)

“ΒΟΣΚΕΙΝ ΧΟΙΡΟΥΣ,,

Δύσκολη, τυραννική, μαύρη ἔφαίνετο εἰς τὸν «ἀσωτὸν υἱὸν» ἡ ζωὴ του μέσα στὸ ἀρχοντικὸ πλουσιόσπιτο τοῦ πατέρα του. Περιορισμοὶ μεγάλοι, προλήψεις ἀνόητες, δεσμευτικὲς ἀπαγορεύσεις, μὴ κάμης τοῦτο, μὴ κάμης ἔκεῖνο!.. Ὁ νέος αὐτὸς ἐφανταζόταν τὸν ἔσωτόν του σκλέρῳ, δυστυχισμένο, ὑποχρεωμένο νὰ μένῃ πνιγμένος σὲ μιὰ τέτοια ἀτμόσφαιρα, ἐνῷ ἔκει πέρα, μακριὰ ἀπὸ τὸ σπίτι του, μακριὰ ἀπὸ τὸν κόσμο τῆς αὐστηρῆς ἡθικῆς καὶ τῆς κανονισμένης ζωῆς, τὸν ἐκαλοῦσε ἡ χαρά, ἡ εὐτυχία, ἡ ζωὴ ἡ γεμάτη θέλγητρα... ὅλα τὰ καλὰ τέλος πάντων, ποὺ ἔνομιζε πώς τὸν ἐπερίμεναν, μόλις θ' ἀποφάσιζε νὰ πετάξῃ τὰ δεσμά τῆς πατρικῆς του ἐπιβλέψεως...

Καὶ τὰ πέταξε! Ἐλεύθερος, γελαστός, χαρούμενος, ἔτρεχε ὁ νεανίας, ἔτρεχε γεμάτος δύνειρα καὶ προσδοκίες, ἔτρεχε πρὸς τὴν χαρούμενη ζωή, καὶ ἐλεύθερος ἀπὸ κάθε ἐμπόδιο, ἔφθασε πιὰ... στὸ κοπάδι τῶν χοίρων ποὺ τὸν περίμενε...

«Βόσκειν χοίρους!» Πόσοι ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς ἀσώτους υἱούς, πόσοι ἀπ'

ἀὐτούς, ποὺ ἐλεσσινοὶ καὶ ἀξιοδάκρυτοι κοίτονται τώρα κατάχαμα ἄρρωστοι, ἡ γυρίζουν τρελλοί, δὲν θὰ ξεναγούνται στη μένοι καὶ αὐτὸς ἀκόμη ἂν είχαν; Χοιροβοσκός... πόσοι ἀπὸ τὰ σημερινὰ θύματα τοῦ ἐκφυλισμοῦ δὲν εύρισκονται σὲ χειρότερη ἀκόμη θέσι!.. Ἐφθάσαμεν, σήμερον, εἰς αὐτὸς τὸ κατάντημα, ὥστε διὰ τοὺς ἀσώτους υἱούς τῆς ἐποχῆς μας, ἀκόμη καὶ τοῦ χοιροβοσκοῦ ἡ θέσις νὰ είναι ύποφερτότερη ἀπὸ τὴν ἐλεσινὴ καὶ ἀξιοθρήνητη κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν τοὺς ὀδήγησεν ἡ ἐλευθερία των...

“Ασωτοί υἱοί! Πόσον σύνθης φαινόμενον τώρα διὰ τὴν σημερινὴν κοινωνίαν!

“Ἐγινε σχεδὸν τῆς μόδας. Μὰ δὲν βλέπετε, τὶ γίνεται γύρω μας; Είναι τῆς μόδας τὸ «ξεπέταγμα». είναι κατάπιν τῆς μόδας τὰ διάφορα δηλητήρια, είναι τῆς μόδας κάποτε καὶ... αἱ αὐτοκτονίαι!” Η μήπως, αἱ ἐφημερίδες μας, μᾶς τὰ παρουσιάζουν αὐτὰ σπάνια σήμερον;

Καὶ ὅλα αὐτὰ ἀπὸ τὶ; Πῶς κατεστράφη αὐτὴ ἡ οἰκογένεια; Πῶς κατήντησεν αὐτὸς ὁ νέος ἐλεσσινὸς καὶ ἀξιοδάκρυτο

ΥΜΝΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ

Θεοτοκίον. “Χοιρος πλ. 4”.

Τῆς σωτηρίας εύδυνόν μοι τρίβους, Θεοτόκε, αἰσχραῖς γάρ κατερρύπωσα τὴν ψυχὴν ἀμαρτίαις, ὡς ραδύμως τὸν θίον μου δλον ἐκδαπανήσας· ταῖς σαῖς προσβείαις ρῦσαι με πάσης ἀκαδαρσίας.

ναυάγιον; "Όχι βέβαια από τὴν τήρησιν τῶν ἐντολῶν τοῦ Εὐαγγελίου! "Οσο δὲ ἀνθρώπος εἶναι μέσα στὴν ζεστασιὰ τῆς χριστιανικῆς ζωῆς δὲν φοβᾶται τίποτε ἀπὸ αὐτά. 'Αλλά, ἂμα ἀρχίσῃ νὰ περιφρονῇ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Εὐαγγελίου, ἂμα ἡ ἀμαρτωλή του διάθεσις, οἱ ἀμαρτωλοὶ του σύμβολοι τοῦ χαλάσουν τὰ μάτια τῆς ψυχῆς, ὥστε τὴν πατρικὴν στοργὴν νὰ τὴν βλέπῃ ὡς τυραννία, τὸν ἄγιον δεσμὸν τῆς οἰκογενείας νὰ τὸν θεωρῇ ἀνοησία, τὶς ἐντολές τοῦ Εὐαγγελίου, ποὺ τὶς ἔδοκίμασε ἡ πεῖρα αἰώνων, νὰ τὶς θεωρῇ σὰν κάτι ποὺ αὔτοὶ σὲ μὰ στιγμὴ μπορεῖ νὰ τὸ πετάξῃ, γιὰ νὰ δοκιμάσῃ καὶ τὸν γκρεμὸν τῆς καταστοφῆς σὰν τὸν παράδεισο τῆς εὐτυχίας... "Ω! τότε, ἀργά ἡ γρήγορα... Θὰ καταλάβῃ πῶς, ὑπάρχουν μερικὲς ἀλήθειες, στὸν κόσμον αὐτόν, ποὺ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ τὶς περιφρονῇ, χωρὶς τιμωρία...

Σὺ ποὺ τεντώνεις τὸ αὐτὸν στὰ πλάνα λόγια τῆς ἀμαρτίας—σὺ ποὺ κερροίδευεις τὸν ἔκυτόν σου, λέγοντας «έλευθερία» διπλαύτερο καὶ θαυματηφόρο ὑπάρχει... Πρόσεξε... Εὔκολα μπορεῖς νὰ περιφρονήσῃς καὶ νὰ πετάξῃς τὸ Εὐαγγέλιο.. εὔκολα μπορεῖς σὰν τρελλὸς νὰ ζήσῃς τὴν ζωή, ποὺ δὲν ξέρει προφύλαξιν ἀπὸ τὸ κακόν, καὶ δὲν ξέρει στερεὸ στήριγμα πάνω στὴ βάσι τοῦ Εὐαγγελίου... 'Αλλά κατόπιν... ὅταν θὰ ἐλθῇ ὁ καιρὸς νὰ μιλήσῃ ἡ σκληρή, ἡ ἀδυσώπητη ζωή... Εἶναι, δυστυχώς, τόσοι οἱ «ἄσωτοι» υἱοί σήμερον, ὥστε δὲν ὑπάρχουν πειά οὕτε κοιτροὶ γιὰ νὰ τοὺς χορτάσουν μὲ τὰ ξυλοκέρατά των... 'Αλλά δὲν θὰ ὑπάρξουν, ἄφρα γε, μερικοὶ ἀπ' αὐτούς, ποὺ θὰ αἰσθανθοῦν τὸ κατάντημά των;

Ο ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ Κοντάκιον. "Ηχος Γ'.

Τῆς πατρώας δόξης Σου ἀποσκιρτήσας ἀφρόνως, ἐν κακοῖς ἐσκόρπισα, ὃν μοι πορέδωκας, πλοῦτον. "Οδεν σοι τὴν τοῦ Ἀσώτου φωνὴν κραυγάζω: "Ημαρτον ἐνώπιόν Σου, Πάτερ οἰκτίρμουν· δέξαι με μεταγοούντα, καὶ ποιησόν με ὡς ἔνα τῶν μισθίων Σου.

ΠΡΟΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

'Απὸ τὴν περασμένην ἑβδομάδα ἡ 'Εκκλησία μας μᾶς ὑπενθυμίζει τώρα τὴν ἀνάγκην τῆς πνευματικῆς περισυλλογῆς καὶ μᾶς ὀδηγεῖ μὲ τὴν παιδαγωγικωτέραν μέθοδον εἰς τὸ στάδιον τῶν πνευματικῶν ἀσκήσεων, διὰ τῶν ὅποιων καλούμεθα νὰ θαυματώσωμεν «τὸν παλαιὸν ἡμῶν ἀνθρωπὸν», διὰ νὰ ἀναστῶμεν μετὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ γίνωμεν ἄξιοι τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Μᾶς ἔδειξε λοιπὸν τὴν περασμένην Κυριακήν, μὲ τὴν παραβολὴν τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου, πόσον ἀπαραίτητον εἶναι τὸ νὰ γνωρίσωμεν καλὰ τὸν ἔστατον μας καὶ μὲ πόσην εἰλικρίνειαν πρέπει νὰ ἀντιμετωπίζωμεν τὴν ἀναξιότητά μας, χωρὶς ποτὲ νὰ παρασυρώμεθα, οὕτε ἀπὸ τὴν καλὴν ἐντύπωσιν, ποὺ ἀπατηλὰ προξενοῦμεν εἰς τοὺς ἄλλους, οὕτε ἀπὸ τὴν ιδέαν πώς ἡμιπορούν τὰ καλά μας ἔργα—μόνον αὐτά— νὰ μᾶς δικαιώσουν, ἐν δὲν παρακολουθοῦνται καὶ ἀπὸ τὴν καλὴν ἐστωτερικὴν διάθεσιν, τὴν παραγμετικὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἀληθινὴν πίστιν, ποὺ εἶναι τὸ ἀπαραίτητον «ἄλας» διὰ κάθε θυσίαν, διὰ νὰ τὴν κάμη εὑρόσδεκτον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

Σήμερον, μὲ τὴν παραβολὴν τοῦ Ἀσώτου, μᾶς ὑποδικύει καὶ τὸ ἀναπόφευκτον τέλος ὅλων ἐκείνων, ποὺ θέλουν νὰ ζήσουν τὴν ζωὴν των, χωρὶς πνευματικὴν καθοδήγησιν, μακρὰν — ὅπως νομίζουν — ἀπὸ τὸ βλέμμα τοῦ Θεοῦ, μὲ τὴν ίδεαν πώς εἶναι ἐλεύθεροι νὰ ἀπολαύσουν τὸν κόσμον, χωρὶς νὰ λάβουν ὑπ' ὅψει τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

'Αφ' οὐ δὲ τὴν ἐρχομένην Κυριακὴν (τῆς 'Ἀπόκρεων) θὰ μᾶς ὑπενθυμίσῃ τὸ φεβρόνιον Κριτήριον τῆς ἐσχάτης ἡμέρας ἡ θαυμασία τοῦ Κυρίου παραβολῆς, θὰ Ἔλθῃ ἐπειτα ἡ «Τυρινή» ἑβδομάδας, διὰ νὰ μᾶς εἰσαγάγῃ, μὲ τὰ ὑπέροχα ἔσηματα καὶ τὰ ἀγιαγραφικά τῆς ἀναγνώσματα, εἰς τὴν ἐσκείωσιν πρὸς τὰ μέσα τῆς ἀσκήσεως, διὰ τῆς ὅποιας ἡ 'Εκκλησία θὰ προσταθήσῃ καὶ ἐφέτος νὰ μᾶς ἐλαφρώσῃ ἀπὸ τὸ πλήθος τῶν ἀμαρτημάτων καὶ νὰ μᾶς ὀδηγήσῃ εἰς τὴν μετὰ τοῦ οὐρανίου Πατρὸς ἐπικοινωνίαν. 'Εγκρί-τεια, προσευχὴ καὶ ἐλεημοσύνη θὰ εἶναι τὰ κεντρικὰ σημεῖα, περὶ τὰ ὅποια θὰ στραφῆ καὶ πάλιν ἡ προσοχὴ μας, τὴν ὄποιαν θὰ ἐνισχύσουν τὰ ἀπαράμιλλα εἰς ποίησιν καὶ μυσικότητα πνευματικά μας θούρια καὶ τῆς

Τῇ Μεγάλῃ Σεντέρᾳ ἐσπέρας
εἰς τοὺς Αἴκας ὁ Ήχος ἔ Πα

Π Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι
Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι
Εν ταύταις προτηνοὶ τῶνA γιωνών στηνείτε λευκό μαλακό

Ο αὐτὸς δὲ τοῖς οὐρανοῖς εἰς αὐτούς προτηνοὶ τῶνA γιωνών στηνείτε λευκό μαλακό

θεοῖς εἰπετείστο οὐρανοῖς προτηνοὶ τῶνA γιωνών στηνείτε λευκό μαλακό

Ζ Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι
εἰς ταύταις προτηνοὶ τῶνA γιωνών στηνείτε λευκό μαλακό

Π Ι Ι Ι
ηδεσμοίς ειπετείστο οὐρανοῖς προτηνοὶ τῶνA γιωνών στηνείτε λευκό μαλακό

γιωνών στηνείτε λευκό μαλακό

τηνείτε λευκό μαλακό

Πος Ι Ι Ι Ι Ι Ι
εἰς αὐτούς προτηνοὶ τῶνA γιωνών στηνείτε λευκό μαλακό

ηδεσμοίς ειπετείστο οὐρανοῖς προτηνοὶ τῶνA γιωνών στηνείτε λευκό μαλακό

1951
1952

Dou

Dou

A Η κοστούμια της ψυχής με την οποία αποκαλύπτεται η πραγματικότητα της ψυχής.

Οι πεντέ πλάνοι της ψυχής είναι οι μεταλλαγματικοί

την οποία περιγράφει ο Χριστός με την λαϊκή γλώσσα:

Θηνάριων ραΐσις εν μαρτυρίᾳ εργάσιον αστριβούσσα

μετεγενέντων νοσούσιαν οι μεταρμώσεις μη μετανοίας

μοι Δεσμόπορα αγγέουσι να μαρτυρήσουσι τον ζωγε

ποδονόσων εγανάκτησιν γονινή σούσην

κατατεθροντικούσινει σα γράσσα γένεσις Παρθένος

εις νυμφών αναντίον γονινή σούσην

θάλασσαν επαναποτίσσειν γονινή σούσην

νων γονινή σούσην παρακαλεζώντας την ρήση σούσην

Dou

δόξα καὶ φύση

τὸν θεόν γένος

B

Δόξα πάτερ τοῦ οὐρανοῦ

καὶ ματιαὶ γῆς πάντες εἰς μάτρας τοῖς

B

καὶ φύσης τοῖς πάντας τοῖς ματρικαῖς ματρικαῖς

καταγή.

νών νών Απόλλων Τοις αριστούσι τοῖς τάχας απόλλων

B

τάχας απόλλων τοῖς τηντακταροπλεύρας ματρικαῖς σαφεῖς

B

μηδὲν αριστερά τοῦ οὐρανοῦ ποτε Θεοῖς είτε ματρικαῖς

καταγή.

ταχαῖς γένεσε ταχαῖς ματρικαῖς απόλλων

B

A

ταχαῖς ματρικαῖς τοῦ οὐρανοῦ εἰς ματρικαῖς εἰς

πάντας ταχαῖς ματρικαῖς τοῦ οὐρανοῦ εἰς ματρικαῖς εἰς

ματρικαῖς εἰς ματρικαῖς εἰς

1951

1952

N.T.B.

204

the first 3 days of the month

Τῇ Μεγάλῃ Σεντέρᾳ ἐσπέρας

Εἰς τούς Αἴγυρος Ἡχούς ἡ πα

Π

— — — 3 — 1 — 6 — 1 3 — 1 3 — 1
Εν ταντάμη προτη σι τωνΑ γι ωωνος πωσεισε λευκο μηλ

— — — 1 — 6 — 1 — 6 — 1 — 6 — 1 —
ο χ υ ρ α ρ ζ ε λ ο σ ε χ ρ β ρ τ ο λ μ η γ ω γ ω ν ε λ γ ε λ

— — — 1 — 6 — 1 — 6 — 1 — 6 — 1 —
θειν ε ε ε ε σ το ο ο ν ν μ φ ω ν ρ χ ο χ ε λ τω ω ω ν μ ε ε

— — — 1 — 6 — 1 — 6 — 1 — 6 — 1 —
ε λ ε ε ε γ ρ χ η ο ρ ε ρ ε γ ι ε γ α α μ ρ

Π

— — — 1 — 6 — 1 — 6 — 1 — 6 — 1 —
μ δε σ μ μ ι ο σ ε θ ρ λ ρ μ κ ε π ο τ ω ν ν Α γ γ ε ε ε

— — — 1 — 6 — 1 — 6 — 1 — 6 — 1 —
λ ω ν ρ χ θ ρ β ρ σ ο ν Κ ρ ι ε τ ο ν ρ υ π ο ο ν τη η η ρ ψ υ

— — — 1 — 6 — 1 — 6 — 1 — 6 — 1 —
χ η η η μ α μ σ ω ω σ ω μ ε μ ω σ φ ρ λ ρ β ρ ρ ω

ποσ

— — — 1 — 6 — 1 — 6 — 1 —
ε χ ρ β ρ τ ο λ μ η γ ω γ ω ν ε λ γ ε λ

— — — 1 — 6 — 1 —
μ σ ω ω ρ ω ω σ ω μ ε

1951

1952

EOL

and was against themselves
and the country they were in.
The day after the battle, the
army had to march through
the woods to get to another
area where they could camp.

The army had to march through
the woods to get to another
area where they could camp.

The day after the battle, the army had to
march through the woods to get to another
area where they could camp.

The day after the battle, the army had to
march through the woods to get to another
area where they could camp.

The day after the battle, the army had to
march through the woods to get to another
area where they could camp.

The day after the battle, the army had to
march through the woods to get to another
area where they could camp.

The day after the battle, the army had to
march through the woods to get to another
area where they could camp.

The day after the battle, the army had to
march through the woods to get to another
area where they could camp.

The day after the battle, the army had to
march through the woods to get to another
area where they could camp.

Ηχος φίλοι Διαβούλου ήταν με την ψυχηράθυμη και νυκτός απόξια
σε αποτέλεσμα η ομορφιά της Χρυσής Ζέωνος ο μεγαλύτερος πατέρας

Θεούς της Αρχής της Επιτελείας της Κοινωνίας των Ανθρώπων
την εξαίρετη περιτίληψη της ζωής της στην ομορφιά της πατέρας της.

Θηριώδης ραχίδιον εν μετρώσιμη εργασία της ομορφιάς της πατέρας της.

Η επιτίληψη της θεοτόκης της Αρχής της Επιτελείας της Κοινωνίας των Ανθρώπων

μοι δεκτόποτε την απότομη γένεση της ομορφιάς της πατέρας της.

Οντοτητή της ομορφιάς της Αρχής της Επιτελείας της Κοινωνίας των Ανθρώπων

η ομορφιά της ομορφιάς της Αρχής της Επιτελείας της Κοινωνίας των Ανθρώπων

εν την θεοτόκη της Αρχής της Επιτελείας της Κοινωνίας των Ανθρώπων

€ 0.2

500 kg of coal - 18,000 kWh
1000 kg of wood - 10,000 kWh
1000 kg of straw - 10,000 kWh

1000 kg of wood + 1000 kg of straw =
2000 kg of straw - 20,000 kWh

1000 kg of wood + 1000 kg of straw =
2000 kg of straw - 20,000 kWh

1000 kg of wood + 1000 kg of straw =
2000 kg of straw - 20,000 kWh

1000 kg of wood + 1000 kg of straw =
2000 kg of straw - 20,000 kWh

60

1000 kg of wood + 1000 kg of straw =
2000 kg of straw - 20,000 kWh

1000 kg of wood + 1000 kg of straw =
2000 kg of straw - 20,000 kWh

1000 kg of wood + 1000 kg of straw =
2000 kg of straw - 20,000 kWh

1000 kg of wood + 1000 kg of straw =
2000 kg of straw - 20,000 kWh

7 5

Τόξο. Καὶ νῦν
Τίχος τίχος

B

Δόξα πατρός μη υἱούντι

εἰσάγεται καὶ γένεται μηδέποτε τι
νακαρία καὶ γένεται μηδέποτε τι

B

Καὶ νῦν γέλεται καὶ εἰστίθηται ωντας των ωντων

νων ωντων αὐτοῖς μην Τοις αὐτοῖς ψαλτούσοις τοις αὐτοῖς

καταγ.

B

λαζαράδαντος τοντού τηνταραπλανής συσσερετούσον

μην αὐτοῖς λαζαράδαντος τηνταραπλανής συσσερετούσον

καταγ.

ταλαζαράδαντος τηνταραπλανής συσσερετούσον

B

A

τανταραπλανής συσσερετούσον

B

σετελθητικόν πατερόν τοντού τηνταραπλανής συσσερετούσον

X
555 8 8 8 8 8 X

1951
1952

N.T.B.

COL

Τίχος από Διάστασης ορθής περιβολής
Ο την ψυ χηράβε με χρυσό για την πατέρα της

και πεισμένη θυμότιτα σε Χριστό την πατέρα της
πεισμένη θυμότιτα σε Χριστό την πατέρα της

Θυμότιτα σε Χριστό την πατέρα της
πεισμένη θυμότιτα σε Χριστό την πατέρα της

B
θυμότιτα σε Χριστό την πατέρα της
θυμότιτα σε Χριστό την πατέρα της

θυμότιτα σε Χριστό την πατέρα της
μη εκ νοσού σε θυμότιτα σε Χριστό την πατέρα της

R
μη εκ νοσού σε Χριστό την πατέρα της
μη εκ νοσού σε Χριστό την πατέρα της

N
μη εκ νοσού σε Χριστό την πατέρα της
μη εκ νοσού σε Χριστό την πατέρα της

μη εκ νοσού σε Χριστό την πατέρα της
μη εκ νοσού σε Χριστό την πατέρα της

μη εκ νοσού σε Χριστό την πατέρα της
μη εκ νοσού σε Χριστό την πατέρα της
μη εκ νοσού σε Χριστό την πατέρα της
μη εκ νοσού σε Χριστό την πατέρα της
μη εκ νοσού σε Χριστό την πατέρα της
μη εκ νοσού σε Χριστό την πατέρα της

CT 04

LA VILLE DE MONTREAL
AU PRIX DE 100\$

Τίχος από Διάστασης ορθής περιβολής
Ο την ψυ χηράθη με την οποία κατέβασε

και πεισμένη θυμόντι εις Χριστόντες την οποία μετατράπησε

Θεούς σε θεούς την οποίαν έγινε την οποίαν μετατράπησε

ΤΗΝ ΕΞΑΣΠΕΡΙΩΝ ηγετεί την οποίαν μετατράπησε

B

θηρίου φύλων εις οποιαντεργάτη στην οποίαν μετατράπησε

μετατράπησε την οποίαν μετατράπησε την οποίαν μετατράπησε
μετατράπησε την οποίαν μετατράπησε την οποίαν μετατράπησε

N

μετατράπησε την οποίαν μετατράπησε την οποίαν μετατράπησε

СТО

Было бы удобно включить в это изложение
обзор всех аспектов, связанных с темой. Но
так как это не было сделано, то я ограничиваю
свои комментарии тем, что могу сказать о том, как
они относятся к общему вопросу о том, каким образом
все эти явления могут быть объяснены.
Важно отметить, что введение в теорию
изменчивости и наследственности вида, как это было
сделано в книге Бернштейна, не было бы возможно
без предварительного изучения вопроса о том, каким образом
все эти явления могут быть объяснены.
Важно отметить, что введение в теорию
изменчивости и наследственности вида, как это было
сделано в книге Бернштейна, не было бы возможно
без предварительного изучения вопроса о том, каким образом
все эти явления могут быть объяснены.
Важно отметить, что введение в теорию
изменчивости и наследственности вида, как это было
сделано в книге Бернштейна, не было бы возможно
без предварительного изучения вопроса о том, каким образом
все эти явления могут быть объяснены.

Τόξα. Καὶ νῦν
Τίχος θίσσει

B

Δούλος εἰς πάτερνον την οὐρανού

πεντέλης τετραγωνίστηκεν τοῖς πεντετέλησι
ναταράγμενον πνεῦμα μαρτυρεῖται

B

Καὶ νῦν γέτει την εὐθεσαν πατερών την οὐρανού

Καταγ.

εἴναι τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦτο
να οὐντας μην Τοις ψαλτοῖς τοσούς ταῦτα

B

ταῦτα τοῦτα τοῦτα τοῦτα τοῦτα τοῦτα τοῦτα
ταῦτα τοῦτα τοῦτα τοῦτα τοῦτα τοῦτα τοῦτα

B

μηνιν προτείχειον οοοοο γονθεεε εινα

Καταγ.

τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦτο
τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦτο

B

τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦτο
τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦτο

B

τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦτο
τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦτο

τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦτο
τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦτο τοῦτο

1951

1952

N.T.B.

CT_o

2000 ft. above sea level, the highest
point in the country is about 12,000 feet.

The rainy season begins in July and
continues until November.

The dry season begins in December and
continues until April.

The rainy season is characterized by
frequent and heavy rains CT may continue

for several days at a time, while the dry
season is characterized by long periods of

sunshine and little rain.

There are two distinct seasons, the rainy
and the dry, each lasting about six months.

The rainy season is characterized by
frequent and heavy rains CT may continue

for several days at a time, while the dry
season is characterized by long periods of

sunshine and little rain.

Τῇ ἡμέρᾳ τῇ Μεγάλῃ τρίτῃ

ΑΠΟΣΤΙΧΑ

ΙΗΧΟΣ ΠΡΟΠΛ

Κατά.

Π

Δ

Π

π

Δευτερή προσφορά σωμάτιον μετεπείσθαι προσθυτού μηδὲ τώρα Δε

σπόση ο την νεκροπότοις δος καὶ οι οιδότοις προστον

καὶ νῦν γοργών εκεῖνα τοῖς πολυπλοκοῖς λόγοις σωμάτιον

οἱ μετριότεροι τοῖς ταχαίς γάλακτοι τον

οἱ μετριότεροι τοῦ οὐρανοῦ μητέ τῷ διεργων

αγαλλίας θανάτοις οἱ λειτουργοὶ καὶ προστοντοί εἰσι

πατέει καὶ σθίων αὐτῶν τετελεγόγγιτο τούτοις Καὶ

η τῷ τῷ καὶ συντίθεται τον πλευρόν της εν τη στέ

αγαλλίας τῷ τῷ γαρ οὐδὲν διατίθεται οὐδὲν

Aok

12 (9)
1 33

πολυ πλάσι λέξεων μεν γένης οι πονόμοι πι

τοις της χαρακτήρισις δε σημαίνει ότι εράσις είναι ω

θω ω μεν καὶ την μάστιγα είναι ω ω ω

σοι Χριζέο Θεός οσμάσθιας ανθρώπων πός

πάτερ Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης κυρίσ τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν ἐφ' ἡμῖν, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
ἡμῶν πατεύθυνον ἐφ' ἡμῖν.

καὶ τοι εργατικέρων η μωμωναχειρειν θεού νον

Ο Νημιθιος ο ιαχτειω ραιοισπάρα παν τα αξισανθρωπος

ο συναλεσση μαυπρεεζι αα σιν πνευματιι οηπντασ

την δι σει μονα μορφην
την δι σει μονα μορφην

A 06

των πιστοποιώντων α πάκης ου και σον τη με θεξειτων

παλαι θημέλαια των ων σα γη 30 χρην

δούλη εγη την την σουσου σημειώσεις την σημειώσεις ων ραβούσαν

την η τος δακτυλούσαν ψαλτίσαν και απόταν

δει την ποντική δακτυλούσαν και απόταν

επιλαδαλη χνος σηλαδαλη χνος

8 Απριλίου 1952

Λιγότερος Τ. Βλαχόπουλος

1904 - 1952

A 26

Ἐν Ἰδίᾳ καὶ Μεγάρῃ τρίτη

ΑΠΟΣΤΙΧΑ

ΙΗΧΟΣ πᾶς πᾶς

κατασ.

Π Δ Ε Π Δ
Δευτεροῦ τοῦ επεργάσων μη εθελοῦ προοθου μη τῶν Δε

Π Δ
επονού την νε μεταγράπτοις δέ τοις ιοιοιοιοιον πλάγιον

Π Δ
μη λαζαρογάνων εναντίον πολυπλόκον λαζαρογάνων

Π Δ
μη τοις λαζαροφύραις τοις λαζαροφύραις τοις λαζαροφύραις

Π Δ
ο μερογάνιαν κανονούν εις τῶν διετρέψαντον

Π Δ
λαζαροφύραις τοις λαζαροφύραις τοις λαζαροφύραις

Π Δ
πετρέται λαζαροφύραις τοις λαζαροφύραις τοις λαζαροφύραις

Π Δ
ην τῶν μη συρριζετῶν πλάγιον εις μη σιν

K
Π Δ
λαζαροφύραις τοις λαζαροφύραις τοις λαζαροφύραις τοις λαζαροφύραις

B^oL

Δ
πολὺ πλάστις οὐ μέν τοι φίλος οὐδὲ πονημόνιπος
πολὺ πλάστις οὐ μέν τοι φίλος οὐδὲ πονημόνιπος

Π
γορτης χαράς πρετος δε σποτι την καραβασιας εξει α
γορτης χαράς πρετος δε σποτι την καραβασιας εξει α

Δ
θω μέν την μακανιτα εξει ειων
θω μέν την μακανιτα εξει ειων

Π
ειν Χριζέοθεος αναθιλαχανθων ποσ

Π
Και εἶσεν ἡ λαμπρότης λευρίς τοῦ Θεοῦ
τῆμῶν ἐφτήμας, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
τῆμῶν ματεύθυνον ἐφτήμας.

Π
αγορας ερχοντων χειρωνη μωωνη τευθυ νον

Π
Ο Νημφεος ο μαχλειω ραιοσπάρα παντες εινθω ποσ

Δ
ο συγκατασκηνη μεταπροσειτι αλισινη πνευματικη γηγενεσι

Π
γνημφωνων νο οι γει μοναχος μορφων

B 5

Δ Π Σ
 των πτερισμάτων α πάμπλα και σού τη μεθεξει των
 Π Σ
 πάλι και θημάς και των ων σα μη 30 λην
 Δ Π Σ
 δούλων εγγυησοντας σα της σημειώσεων οοοοο
 Π Σ
 τη γη του δακτυλού και φαντάκι
 ΣΕΙ ΣΙ ΣΟΥ της βασιλέας ζεύς εεεεε
 ΣΠΛΑΣΧΝΟΣ ΣΠΛΑΣΧΝΟΣ

8 Απριλίου 1952
 Μανόλιος Τ. Βλαχόπουλος
 1904 - 1952

Eis K.K. & Γον. 9 Απριλίου 1952

B²⁴

Eis Τοπούμενη στην 10 ΑΙΓΑ. το CTOL

Eis Ηγιαν το Ε στην 13 ΑΙΓΑ. 1952

Την Αγίαν υπέτρεψεν Τρίτην

ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Ηχος ή της Πα

Δευτερόπιλον περγάσω μή εθαπροσθνύμωσιν ο Δε

σπό ο την νεκρογαρίας σημαντικόν πλάτον

η και γάλα γωνιας μαργαριτών πολυπλοκούς ασω

ω μεν το γάλα καρπούς ταξιδιών ταξιδιών

ο μεν γοργούς ταυτοόμονοι μητρώοι διεργων

α γαλακτών ο δε λεπτότερης ανδαμανούτος είναι

πιλιτικές γειτονίες ποινών νειτικών δειτογόργηπλανών

α μηνηγητών η απορπία σε την πλατύτερη

20

καὶ τὸν γέρανον διὰ τοῦτον τὸν θεόν
νη ἡ σλύξας αὐτῷ προσεῖλθεν.

▲

καὶ τὸν γέρανον διὰ τοῦτον τὸν θεόν
πολὺν πλάξαις αὐτῷ προσεῖλθεν.

■

νομοτιτούντος καὶ ρεόντος δὲ σπορᾶς αποχαράσσα

τὸν γέρανον θῶν μεν αὐτὸν κατέβαστα ξελιγνών

■

σον χρείζεο θεόν τον μωφιγγάν τον θρωνών πος

■

πατέρα τοῦ Ιησοῦ εἶναί τοι λαμπρότερον. Κύριε τέ

Θεός νέμων ἐδίκημάς, νοῦ τὰ ἔργα τῶν

χειρῶν νέμων κατέευθυνον ἐδίκημάς τοι τό

■

με το επ γοντων χειρῶν τη μωμον τα τευ θου νον

■

Ο Νυμφίος ὁ οὐαλλει α ραιος πάρα παντας ανθρωπός

▲

ο συγνα γεσαη ματπροεζι α σλύν πνευματικήν τον τό

τον τό^η
τον τό^η

20

20241 = 11.25 20241 = 11.25
NO 10241 X 620.02 981 10 = 20241 X 10241

— — — — — — — — — — — — —
are follow up when we do 20241 X 10241

— — — — — — — — — — — — —
10241 X 10241 = 10241 X 10241

20241 X 10241 = 20241 X 10241
= 20241 X 10241 = 20241 X 10241

20241 X 10241 = 20241 X 10241
= 20241 X 10241 = 20241 X 10241

20241 X 10241 = 20241 X 10241
= 20241 X 10241 = 20241 X 10241

20241 X 10241 = 20241 X 10241
= 20241 X 10241 = 20241 X 10241

20241 X 10241 = 20241 X 10241
= 20241 X 10241 = 20241 X 10241

20241 X 10241 = 20241 X 10241
= 20241 X 10241 = 20241 X 10241

20241
X 10241

27 FEB 1950

— οντος την δια προσεκτική σειρά και μόνο φέτα
φωνών νοσούσαντος μόνο φέτα
την δια προσεκτική σειρά και μόνο φέτα

των πτυχών παραμέτρων από την μεθεξιτική
παρατηματική σειρά των λόγων την μεθεξιτική

παρατηματική σειρά των λόγων την μεθεξιτική

παρατηματική σειρά των λόγων την μεθεξιτική

την μεθεξιτική σειρά των λόγων την μεθεξιτική

την μεθεξιτική σειρά των λόγων την μεθεξιτική

σημαδαλγή χνος

σημαδαλγή χνος

11 Απριλίου 1952

N.T.B

1904 - 1952

20

અને કોઈ પણ વિષાય નથી
એવું હોય કે આ વિષાય
એવું હોય કે આ વિષાય

એવું હોય કે આ વિષાય
એવું હોય કે આ વિષાય
એવું હોય કે આ વિષાય

એવું હોય કે આ વિષાય
એવું હોય કે આ વિષાય
એવું હોય કે આ વિષાય

એવું હોય કે આ વિષાય
એવું હોય કે આ વિષાય
એવું હોય કે આ વિષાય

એવું હોય કે આ વિષાય
એવું હોય કે આ વિષાય
એવું હોય કે આ વિષાય

એવું હોય કે આ વિષાય
એવું હોય કે આ વિષાય
એવું હોય કે આ વિષાય

એવું હોય કે આ વિષાય

એવું હોય કે આ વિષાય

એવું હોય કે આ વિષાય

B.T.N

8781 - 4121

Αγιας Γραφης ή πλουσιωτάτη πανδαισία καθ' δύον τὸ τεσσαρακονθήμερον διάστημα τῆς νηστείας;

Άλλα καὶ ἡ συγχώρησις εἶναι ἑτοίμη δι' δύον τὸν θάλασσαν, διὰ τοῦ θάλασσαν τὸν θάλασσαν μὲν ἡρωτασμὸν τὴν ἀμαρτωλήν των κατάστασιν ἐν εἰλικρινεῖ ἔξαιροιο γένεσι, καὶ αἱ εὐκαίριαι δέ φθονοι θάλασσαν διὰ τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ οὐρανοῦ «Ἄρτου τῆς Ζωῆς».

Κανεὶς ξές μή καθυστερήσῃ.

ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΤΑΦΟΝ

«Οὐ θέλομεν θυμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπηθῆτε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἀλπίδα» (Α' Θεοσαλ. 4,13), ἔγραφεν ὁ Ἀπ. Παῦλος πρὸς τοὺς Θεσσαλονικεῖς, καὶ τὴν περικοπὴν αὐτὴν διαβάζεις ἡ Ἔκκλησία μας καὶ κάθε ἐπικήδειον ἀκολουθίαν. «Εἰ γάρ πιστεύουμεν — συνεχίζει — διτὶ Ιησοῦς ἀπέστησεν καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεός τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ιησοῦ σὰξει σὺν αὐτῷ» (στιχ. 14). Δὲν εἶναι λοιπὸν μετά τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Ιησοῦ Χριστοῦ, τίποτε ἄλλο ὁ «θάνατος», παρὰ ὅπνος, μέχρις δὲ τους «αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου καὶ ἐν σάλπιγγὶ θεοῦ, καταβήσεται ἀπὸ οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον» (στιχ. 17). Καὶ δὲν κάμει τίποτε ἄλλο λοιπὸν διάφορος, παρὰ νὰ μάς χωρίζῃ προσωρινῶς ἀπὸ τὰ ἀγαπημένα μας πρόσωπα μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἀπὸ τὴν ὄποιαν θρησκίην ἡ ἀτελειωτὴ ἐποχὴ, ὅποτε δὲν μάζι «πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθαν» (στιχ. 17).

Ἐπάνω εἰς τὸ ίδιον ζήτημα, καὶ ὁ ἔνδος ὁ Χριστὸς ἔχει ὄμιλήσει μὲ πολὺ μεγάλην σαρῆνεαν. Καὶ αὐτὴν τὴν περικοπὴν ἀπὸ τὸ κατά Ίωάννην Εὐαγγέλιον διαβάζει ἐπίσης εἰς τὴν ἐπικήδειον ἀκολουθίαν ἡ Ἔκκλησία μας: «Ἄμην ἀμήν

λέγω ὑμῖν — εἰπεν ὁ Κύριος — ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θνάτου εἰς τὴν ζωὴν» (Ιω. ε' 24). Δὲν ἔχει καμμίαν ἔξουσίαν ὁ θάνατος δι' δύον πιστεύουν καὶ ὑπακούουν εἰς τὸν λόγον τοῦ Γιοῦ τοῦ Θεοῦ· δι' αὐτούς δὲν ὑπάρχει φόβος κατακρίσεως· ὁ θάνατος δὲν εἶναι δι' αὐτούς, παρὰ τὸ μέσον, που θὰ τοὺς μεταφέρῃ εἰς τὴν πραγματικὴν ζωὴν.

Κανένας δὲν χάνεται μέσον εἰς τὸν τάφον του, καὶ διὰ τοὺς πιστοὺς ὑπάρχει πίστη ἀπὸ τὸν τάφον ἔτοιμον τὸ φῶς τῆς ἀληθινῆς ζωῆς. Κανένας τὸ σῶμα δὲν πρόκειται νὰ μείνῃ εἰς τὴν φθοράν, ἀλλὰ ἀερχεται ὥρα, ἐν ἡ πάντες οἱ ἐν ταῖς μνημείοις θρησκευούσι τὴν φωνὴν τοῦ Γιοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ δύοι θὰ ἀναστηθοῦν μὲ τὰ ὕδια σώματα, μὲ τὰ ὄποια ἔζησαν ἐπάνω εἰς

τὴν γῆν. Άλλα δύοι θὰ ἀναστηθοῦν «εἰς ἀνάστασιν ζωῆς» καὶ διλλοι θὰ ἀναστηθοῦν «εἰς ἀνάστασιν κρίσεως» (στιχ. 29). «Ἡ ἀνάστασις τῆς ζωῆς ἡ καρμόσυνη ἀνάστασις εἶναι ἔξησφα, λιπαρένη διὰ τοὺς πιστεύοντας, ἐφ' ὅσον προσεπάθησαν νὰ ζήσουν πραγματικά τὰς ἀληθείας τῆς πιστεώς των. Καὶ «θάνατος αὐτῶν οὐκέτι κυριεύει» (Ρωμ. 6, 9).

Διὰ ποίαν ἀνάστασιν ἐπικαλέσου σύ, ἀγαπητέ μου ἀναγνῶστα; Σ' ἔχει, ἀρά γε, ἀπαγολήσῃ σοβαρά τὸ ζήτημα αὐτό; «Ἐκαμες ἔως τῶρα διτὶ κρεάζεται, διὰτοντας τὸ δικαίωμα ποὺ ἡθέλησα νὰ σου χαρίσῃ ὁ Χριστός; «Ἐδειξες καὶ ὅτι σ' ἐνδιαφέρει; Τὸ ζήτημας διόλου μὲ τὴν

ΤΟ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΜΑΣ

13-19 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1955

13. Κυριακὴ ΙΖ' Λευκᾶ (Αστρου): «Ηχος β'. Ἐωθινὸν β' [Μάρκ. 16(Ιστ.), 1-8]. Α' Κόρ. 6(στ.). 12-20. Λουκ. 15,(ετ.), 11-82. Ἀκόλα καὶ Πριελήπης Ἀποστόλων, Μαρτινιανὸν Οσίου.

14. Δευτέρα: Αδειντους καὶ Μάρωνος «Οσιων, Γεωργίου Νεομάρτυρος ἐκ Μυτιλήνης. — Α' [ιωάν. 2(β'), 1-18 - 3(γ'), 8]. Μάρκ. 11(α'), 1-12. Λουκ. 15,(ετ.), 11-82.

15. Τρίτη: «Οντησίους Ἀποστόλου, Εὔσεβου Οσίου.—Α' [ιωάν. 3(γ'), 9-22. Μάρκ. 14(δ'), 10-42.

16. Τετάρτη: Παμφίλου Μάρτυρος, Ρωμανοῦ «Οσίου Νεομάρτυρος ἐκ Καρπενησοῦ. — Α' [ιωάν. 3(β'), 21 - 4(δ'), 10-18]. Μάρκ. 14(δ'), 43 - 15(ετ.), 1.

17. Πέμπτη: Θεοδώρου Μεγαλομ. Τήρωνος, Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας Βασιλείου. Θεοδώρου Νεομάρτυρος Βασιλείου (ἐν Μυτιλήνῃ). — Α' [ιωάν. 4(δ'), 20 - 5(ετ.), 21. Μάρκ. 15(ετ.), 1-15.

18. Παρακεκούμης: Λέοντος Ρώμης, Ἀγαπητοῦ Επισκόπου, Σιναίου «Ουολογητοῦ. —Β' [ιωάν. 1(α'), 1-13. Μάρκ. 15(ετ.), 20, 22, 25, 33-41.

19. Σάββατον: Τῶν Κεκοιμημένων τῆς Αθηναίας, (ῆς ἡ ἀκολουθία θάλασσης αὐτοῖς, Κυριακῆς). Α' Θεοσαλ. 4(δ'), 13-17. Λουκ. 21(κα'), 8, 9, 25-27, 33-36. Α' Κόρ. 10(ι), 23-28.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

(20 Φεβρουαρίου 1955)

Κυριακὴ Η τῆς Απόκρεως: «Ηχος γ'. Εωθ. Γ. [Μάρκ. 16(Ιστ.), 20-21. Α' Κόρ. 8(η'), 8-9(θ'), 2]. Ματθ. 25(κε'), 21 - 46. — Λέοντος Επισκ. Κατάνης.

προσευχὴν καὶ μὲ τὴν συμπεριφοράν σου;

«ΜΗ ΚΑΥΧΑΣΘΩ...»

Καυχᾶται, δυστυχῶς, ὁ ἐνθρωπος. Καυχᾶται γιὰ προσόντα πραγματικά, ἀλλὰ καυχᾶται καὶ γιὰ προσόντα ἀνύπαρκτα. Καὶ τὸ ἔνα κακόν, καὶ τὸ ἄλλο χειρότερον.

Αύτό μᾶς ἔδίδαξε καὶ ἡ εὐαγγελικὴ τῆς περασμένης Κυριακῆς περικοπή. Εἶχε πραγματοποιήσει, πράγματι, δὲ περήφρανος Φαρισαῖος ὅλας τὰς ἀρετάς, διὰ τὰς ὅποιας ἐκαυχᾶτο τώρα εἰς τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς. Ἀλλὰ δὲν εἰσηκούσθη ἡ προσευχή του, διότι «ὁ Θεὸς ὑπερήφρανος ἀντιτάσσεται».

«Μὴ καυχάσθω, λέγει ἡ Ἁγία Γραφή, δὲ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ δὲ Ισχυρὸς ἐν τῇ ισχύᾳ αὐτοῦ, καὶ δὲ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ». Διατί καυχᾶσαι, ὡς ἀνθρώποι; ἐρωτᾷ ἡ φωνὴ τοῦ Θεοῦ. Διὰ τὴν σοφίαν σου; Ἀλλὰ δὲν γνωρίζεις, διὰ δὲ Θεὸς σου ἐχάρισε τὸν νοῦν καὶ τὴν σοφίαν; Καυχᾶσαι διὰ τὴν σωματικὴν σου δύναμιν; Ἀλλὰ λησμονεῖς, διὰ ἓνα μικρόβιον εἶναι δυνατὸν νὰ σὲ μετατρέψῃ εἰς πτῶμα καὶ χῶμα; Καυχᾶσαι διὰ τὰ πλούτη σου; Ἀλλὰ δὲν βλέπεις πόσοι πρὶν ἀπὸ σένα ἐγκατέλειψαν θησαυροὺς καὶ ἐφυγαν γυμνοὶ ἀπὸ τὸν κόσμον αὐτόν; Δὲν βλέπεις, διὰ, ἐὰν δὲν θέλῃ δὲ Θεός, τίποτε δὲν μπορεῖς νὰ χαρῆς καὶ νὰ ἀπολαύσῃς; Μπορεῖ ἐσύ νὰ ὑπολογίζεις, διὰ μὲ τὰ κτήματά σου θὰ ἀγοράσῃς καὶ ἄλλα κτήματα, μὲ τὴν ἐσοδεία σου θὰ κτίσῃς σπίτια καὶ θὰ κάμης ἐμπόρια. Καὶ ἐνδέχεται, γιὰ νὰ τὰ ἐπιτύχῃς αὐτά, νὰ ἐργάζεσαι καὶ τὴν Κυριακὴν ἀκόμη, περιφρονώντας τὸν Θεόν καὶ τὸν Νόμον Του. Ἀλλὰ ἔκαμες «λογαριασμὸν χωρὶς τὸν Ξενοδόχον». Μὲ μιὰν πλημμύραν μπορεῖς νὰ τὰ χάσῃς δλα. Μὲ ἔναν ἀνεμοστρόβιλον μπορεῖ νὰ σκορπίσουν ὅχι μόνον οἱ καρποὶ εἰς τοὺς ὅποιους ὑπελόγιζες, ἀλλὰ καὶ τὰ δένδρα σου ἀκόμη.

Γιατί στηρίζεσαι λοιπὸν στὶς ίδικές σου δυνάμεις; στὶς ίδικές σου ἵκανότητες; καὶ καυχᾶσαι καὶ δὲν ὑπολογίζεις τὸν Θεόν; Γιατί, δταν σου ὑποδείξῃ δὲ φίλος σου νὰ μὴν ἐργάζεσαι τὴν Κυριακήν, ἀλλὰ νὰ ἔρχεσαι στὴν ἐκκλησία, ὥστε νὰ

εὐλογήσῃ δὲ Θεὸς τὴν ἔργασία σου, γιατί ἐσύ ἔγωγεςτικά καὶ περιφρονητικά νὰ ἀνοίγῃς τὸ στόμα σου καὶ νὰ λέγῃς, διὰ δὲν περιμένεις ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν νὰ σου δώσῃ νὰ φάς; Βλέπεις; Καταστροφαὶ γίνονται πότε ἔδω πότε ἐκεῖ!... Καὶ συμπονοῦμε δλοι μας τοὺς ἀνθρώπους ποὺ παθαίνουν τὰς ζημίας αὐτάς, διότι εἶναι ἀδελφοί μας. Ἀλλὰ ποῦ ξεύρομε, ἂν οἱ καταστροφὲς αὐτὲς εἶναι προειδοποιήσεις τοῦ Θεοῦ γιὰ δλούς μας; «Ἄν γίνωνται οἱ ζημίες τῶν δλίγων, γιὰ νὰ διδάξουν τοὺς πολλοὺς; Γιατί ἡ ἀλήθεια εἶναι, διὰ δλοι εἰμεθα ἔνοχοι ἀπέναντι τῆς δικαιοσύνης τοῦ Θεοῦ, τὸν δποῖον καθημερινῶς περιφρονοῦμεν καὶ υβρίζομεν μὲ τὴν διαγωγήν μας.

«Ἄς παρακαλέσωμεν τὸν Θεόν ἐκ βάθους καρδίας νὰ διηγωρήσῃ τὰς ἀμαρτίας μας, καὶ νὰ μᾶς δώσῃ τὴν φωτίσιν, ὥστε μὲ ταπείνωσιν καὶ φόβον Θεοῦ νὰ ζήσωμεν τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς μας, εἰς Ἐκεῖνον ἐλπίζοντες καὶ εἰς τὴν χάριν καὶ τὴν εὐλογίαν Ἐκείνου στηρίζομενοι.

Γ. Σ.

ΙΕΡΟΙ ΥΜΝΟΙ

Στανοφωθέντα μου τὸν νοῦν, καρποφόρον, δὲ Θεός, ἀνάδειξν με, γεωργὲ τῶν καλῶν, φυτουργὲ τῶν ἀγαθῶν, τῇ εὐσπλαχνίᾳ Σου.

*

Βυθῷ ἀμαρτημάνων συνέχομαι, Σωτήρ, καὶ ἐν πελάγει τοῦ βίου βυθίζομαι· ἀλλ’ ὥσπερ τὸν Ἰωνᾶν ἐκ τοῦ θηρός, καὶ μὲ τῶν παθῶν ἀνάγαγε καὶ διάσωσόν με.

Αἱ ὁ, τι ἀφορᾶ τὴν «ΦΩΝΗΝ ΚΥΡΙΟΥ»,
ἀπειθεῖται τοῦ θυντέον;*

*Αἰδος. Πρωτ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληναῖον
Γενναδίου 14, Ἀθήνας. (Τηλέφ. 72.112).*

**Υπεύθυνος Τυπογραφείου:
Τιμ. Ρούτσης, Ἰωάννου Ἀποστόλου 4.*